

РЕШЕНИЕ

№ 10830

гр. София, 28.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9202** по описа за **2024** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба подадена от И. Б. П. срещу решение № 2697/07.06.2024 г. по НАХД № 2420/2022 г. по описа на СРС, НО, 114 с-в, с което е потвърдено НП № 20-4332-004842/24.03.2020 г., издадено от началник група към ОПП-СДВР, с което на И. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева на основание чл. 179, ал. 2 вр. ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата, както и „глоба“ в размер на 10 лева на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Развиват се съображения за това, че изложената в АУАН фактическа обстановка е неправилна, тъй като не е установен точният механизъм на причиненото ПТП и реалната причина за настъпването му. Прави се искане за преценка за наличие на изтекла погасителна давност по чл. 82, ал. 3 от ЗАНН, доколкото нарушението е извършено на 28.02.2020 г..

Ответникът – началник група към ОПП-СДВР в писмено становище оспорва касационната жалба, а решението на СРС счита за правилно и законосъобразно.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XXVIII-ми касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на инстанционен контрол.

За да постанови решението си, районният съд е направил извод за законосъобразност на процесното НП по съображения, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на същото и до ограничаване правото на защита на нарушителя, както и е спазен материалният закон.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Настоящият съдебен състав, при анализ на доказателствата по делото приема, че административнонаказателното производство следва да бъде прекратено поради изтичане на абсолютната давност за наказателно преследване, предвидена в закона с оглед приложение на нормата на чл. 11 ЗАНН, която препраща към НК по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго.

Във връзка с давността ЗАНН регламентира конкретна уредба в два случая: по отношение на изпълнение на наказанието по влязъл в сила административнонаказателен акт и в разпоредбите на чл. 34 ЗАНН що се отнася до административнонаказателното производство в частта, която се развива пред административнонаказващия орган, с оглед осигуряването на бързина и невисящност на производството, което в много голяма степен засяга правната сфера на лицата. В разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН са предвидени сроковете, с изтичането на които не може вече да се образува административнонаказателно производство пред административнонаказващия орган. Що се отнася до съдебната фаза на административнонаказателното производство, спрямо нея, изрична уредба в ЗАНН не се съдържа, като по силата на препращащата норма на чл. 11 от ЗАНН се прилагат разпоредбите за давността и абсолютната такава по НК.

Чл. 79, ал. 1, т. 2 от глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание“ предвижда, че наказателното преследване се изключва, когато е изтекла предвидената от закона давност. Съобразно разпоредбата на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години за всички други наказания с изключение на тези дадени в предходните точки на същата алинея. В конкретния случай административно наказателно производство е образувано. Разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК е предвидила обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. В посочената разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока,

предвиден в предходния член (чл. 80, ал. 1, а в настоящия случай т. 5 от този член от НК). В конкретния случай давността е три години, а абсолютната давност (съобразно разпоредбата на чл. 81, ал. 3 от НК) е четири години и половина от момента на извършване или довършване на нарушението по аналогия от чл. 80, ал. 3 от НК. Датата на извършване на твърдяното нарушение е 28.02.2020 г. Това именно е моментът, от който започва да тече давността за административнонаказателното преследване съгласно чл. 80, ал. 3 НК вр. чл. 11 ЗАНН. Поради което и срокът на абсолютната давност от 4 години и 6 месеца - чл. 81, ал. 3, вр.чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК /редакция след изм. ДВ, бр. 26 от 2010 г./ - е изтекъл на 28.08.2024 г., т.е. преди образуване на касационното дело и преди разглеждането на касационната жалба в открито съдебно заседание.

Към момента на приключване на съдебното следствие пред въззивния съд, абсолютната давност не е била изтекла, но към настоящия момент и при решаване на делото по същество от касационната инстанция, абсолютната давност е изтекла. За изтичане на давността съдът е длъжен да следи служебно. Налице е основание за погасяване на административнонаказателната отговорност на лицето. Този правнозначим факт следва да бъде отчетен от касационната инстанция при служебната проверка по чл. 218, ал. 2 АПК. Тъй като е изтекла абсолютната погасителна давност относно нарушението, крайният резултат на постановеното решение за потвърждаване на наказателното постановление е неправилен и само на това, разгледано от касационния съд основание, същото следва да бъде отменено и вместо него да се постанови друго, с което НП да бъде отменено, а административнонаказателното производство да се прекрати съгласно чл. 24, ал. 1, т. 3 НПК вр. чл. 84 ЗАНН поради изтекла абсолютна погасителна давност.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXVIII-ми касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 2697/07.06.2024 г. по НАХД № 2420/2022 г. по описа на СРС, НО, 114 с-в и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 20-4332-004842/24.03.2020 г., издадено от началник група към ОПП-СДВР, с което на И. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева на основание чл. 179, ал. 2 вр. ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата, както и „глоба“ в размер на 10 лева на основание чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство, по което е издадено НП № 20-4332-004842/24.03.2020 г. от началник група към ОПП-СДВР.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: